KVIĐAR-GIRND, f. gluttony.

KVIÐ-BURÐR, m. verdict, or deilvery of the verdict, of neighbours.

KVIĐJA (AĐ), v. to forbid (k. e-m e-t); re-fl., kviðjast e-t, to decline, shun.

KVIÐLINGR (-s, -AR), m. ditty.

KVIÐ-MAÐR, m. 'inquest-man', juror.

KVIĐR (-AR; pl. -IR, acc. -U), m. (1) verdict (of neighbours); bera kvið um e-t, to give a verdict in a case; bera kvið á e-n, í móti e-m (af e-m), to give a verdict against (for, in favour of) one; (2) inquest, jury; kveðja e-n kviðar, to call (a neighbour) on an inquest; ryðja kviðinn, bjóða til ruðningar um kviðinn, to challenge the jury; (3) saying, word; k. norna, the decree of the Fates (kveld lifir maðr ekki eptir kvið norna).

KVIÐR (-AR; pl. -IR, acc. -U), m. (1) belly, abdomen; (2) womb.

KVIÐ-SÓTT, f. colic; -SULLR, m. boil on the stomach.

KVIĐUGR, a. pregnant.

KVIĐU-HÁTTR, m. a kind of metre.

KVIÐ-ÞROTI, m. swelling of the stomach; -VERKR, m. belly-ache.

KVIKA, f. (1) the quick (under the nail or under a horse's hoof); (2) running fluid; yeast; (3) k. í nösum, polypus in the nostrils (?).

KVIK-FÉ, n., -FÉNAÐR, m. live stock, cattle (þu skalt njóta kvikfjár þíns).

KVIKINDI, n. = kykvendi.

KVIK-LÁTR, a. quick, lively; -LIGA, adv. briskly; -LIGR, a. brisk, lively.

KVIKNA (AĐ), v. (1) to quicken, come to life (dvergar höfðu kviknat í moldunni, svá sem maðkar í holdi); (2) to be kindled (eldr kviknar); tréit kviknaði, the tree took fire; (3) to revive, get fresh spirit (þá kviknaði hestr hans, er fyrr var móðr).

KVIKNAN, f. quickening.

KVIKR (acc. -VAN), a. (1) quick, alive, living (yfir þá götu náði engi k. komast); skera e-n kvikvan, to dissect alive; (2) lively, glad (svá verðr herrinn k. við þenna kvitt, at).

KVIK-SETJA (see SETJA), v. to bury alive (hann lét kviksetja sik); -SILFR, n. quick-silver, mercury.

KVIKU-DROPI, m. drop of a fluid.

KVIKVA, f. = kvika.

KVIKVA-VÖÐVI, m. the calf of the leg.

KVIKVENDI, n. *a living creature*; in pl. *animals, beasts*, as opp. to men (menninir ok kykvendin).

KVINNA, f. woman, = kona.

KVIS, n. rumour, tattle.

KVISA (AÐ), v. to gossip, whisper.

KVISTA (AĐ), v. (1) to lop off cut the branches of (k. lim, tré); þeir kvistuðu þar bál mikit, they cut wood for a large fire; (2) to cut down (k. menn niðr sem hráviði).

KVISTR (-AR; pl. -IR, acc. -U), m. twig, branch; stroke in a letter.

KVIST-SKŒĐR, a. branch-scathing.

KVITTA (AÐ), v. to rumour, report.

KVITTR (pl. -IR, acc. -U), m. loose rumour, report (sögðu af því slíkan kvitt, sem þeir höfðu heyrt); ljósta upp kvitt, to spread reports.

KVITTR, a. quit, acquitted (k. um e-t).

KVITTSAMR, a. ready to believe (or repeat) idle rumours.

KVÍ (pl. -AR), f. (1) fold, pen (reka fé í kvíar); (2) a lane of men gradually narrowing (also in pl.).

KVÍA (AÐ), v. to pen, hem in, enclose.

KVÍA-DYRR, f. pl. gate of a fold; -GARÐR, m. pen-wall.

KVIĐA (-DDA, -TT), v. to feel apprehension for (k. e-u or við e-u).

